

510 *B. INDRENIUS – J. V. SNELLMAN 22.XI 1865,
TELEGRAM*

HUB, JVS handskriftssamling

Helsingfors.
Senator Snellman.

Ingeniör-väsentet har att i dessa dagar erlægga till finska kronan, i inlösen för Ravansari invid Trångsund, 9 200 Mark och till lotsarne i
10 ränta för detta år cirka 420 Mark. Kommendören för Ingeniör-Kommando meddelar, att han eger i sin disposition endast ryska sedlar, intet annat mynt, och att han erhållit förordnande att inbetala 2300 Rubel och i ränta cirka 105 Rubel i ryska sedlar. Som detta köp-castel blef å högsta ort afgjord redan för några månader, så anhålles om upplysning per telegraph, om nämnde summor numera få inlevereras till ränteriet i Ryska sedlar eller i Ryskt underhålligt skiljemynt.

Indrenius

20

511 *YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMENTET 23.XI 1865*

RA, Senatens arkiv

Senatorn Snellman afgaf emot Kejsersliga Senatens jemväl af Senatorn i öfrigt biträdda beslut följande reservation: – Då fråga är att af landets ringa tillgångar använda miljoner för företag, vid hvilka, såsom de flesta länders erfarenhet lärt, hundratusental kunna förslösas äfven
30 genom begångna misstag vid plananläggning eller utförande, anser jag, till undvikande här af, att den insigt och förmåga, som landet kan erbjuda, böra för ändamålet anlitas.

Men då af de personer, om hvilkas anställande fråga uppstått, endast en, Öfverstelöjtnanten Wasastjerna befattat sig med jernvägsanläggning, äfven han endast vid arbetet på Helsingfors–Tavastehus banan, kan jag med all aktning för hans vitsordade skicklighet, icke finna det välbetänkt, att åt en enda jemförelsevis så litet bepröfvad persons afgörande öfverlemnade användandet af ifrågavarande betydliga medel.
40 Det stöd hans insigt kan vinna af Öfverste Mickvitz anställande i jernvägsdirektionen bör jag icke underkasta, men kan icke heller högt uppskatta, emedan Öfversten veterligen aldrig befattat sig med jernvägsanläggningar. Denna del af ingenjörvetenskapen har öfverallt utgjort ett föremål för specielt studium och jernvägsingeniörerna äro specialister; men likväl hafva ganska få hunnit till en större utmärkelse – facket; hvaraf jag vågar sluta att insigt deri icke är lätt förvärfvad.

Lyckligtvis eger landet i Generalmajoren Knut Stjernvall en man, hvilken med utmärkelse deltagit i jernvägsarbeten i Kejsaredömet och derefter planlagt och såsom ledare utfört Helsingfors–Tavastehus jernväg på ett sätt, som kännare berömligen vitsordat, underdet, äfven
50 arbetets hittills orubbade bestånd vittnat om dess kloka anläggning och solida utförande, ehuru kostnaden jemförelsevis var ringa. General Stjernvall har också uppgjort planen för den nu ifrågavarande banan Riihimäki–Lachtis. För min del anser jag det af anförda skäl påkalladt att General Stjernvalls biträde må anlitas, äfvensom jag tror mig veta att han vore villig att derigenom gagna sitt land, såsom äfven att hans

anställande utgör den föreslagne arbetschefens Öfverstelöjtnanten Wasstjernas önskan.

Underdånigst vågar jag derföre hos Hans Kejslerliga Majestät hemställa, att Hans Majestät måtte Nådigst tillåta General Stjernvalls anställande vid den ifrågavarande jernvägsanläggningen, åtminstone såsom rådgifvande ingenjör, med åliggande för den blifvande arbetschefen att vid mötande svårigheter inhemta General Stjernvalls råd, och för Direktionen att tillkalla Generalen vid behandlingen i Direktionen af sådana frågor, för hvilkas afgörande teknisk insigt är behöflig.

10

För denna underdåniga hemställan får jag såsom ytterligare skäl åberopa, att General Stjernvall äfven har förtjensten af att vara en klok och omtänksam affärsman med en erfarenhet af affärslifvet, hvilken jag icke eljest finnes vara representerad i den föreslagna Direktionen, men hvilken i min tanke vid ett företag sådant som detta vore af värde.

Ty sparsamhet är, vid tillgångarnes ringhet och vid en anläggning, hvilken först efter årtal kan bära den dermed afsedda frukt, i detta land mera än någonstades påkallad. Jag är fullkomligt öfvertygad, att alla de föreslagne ledamöterna i Direktionen dela denna åsigt. Men i de väsentligaste delar kan endast den, som eger insigt i facket, veta hvori större sparsamhet kan och bör iakttagas, om han tillika eger nog affärsvana för den gjorda beräkningens genomförande.

20

Slutligen vågar jag lika underdånigt föreslå, att om Hans Kejslerliga Majestät Nådigst besluter till General Stjernvalls anställande, General Stjernvall måtte i Nåder tilläggas ett årligt arvode af åttatusen sexhundra mark, hvarigenom han sammanlagdt med den pension, af tretusen fyrahundra mark han för närvarande åtnjuter, komme att uppbära tolf tusen mark årligen, hvarjemte Hans Kejslerliga Majestät torde åt Senaten öfverlemna att tillägga General Stjernvall ett lämpligt anslag till resekostnader.

30

512 *A. ARMFELT – J. V. SNELLMAN 24.XI 1865,
TELEGRAM
HUB, JVS handskriftssamling*

Sénateur Snellman
Helsingfors.

40

Affaire mentionnée dans votre dernière lettre est remise au ministre des finances.

Armfeld

513 *J. V. SNELLMAN – A. ARMFELT 30.XI 1865
RA, A. Armfelts brevsamling*

Högvälborne Herr Grefve

50

Ödmjukast får jag tacka Högvälborne Herr Grefven för det benäget meddelade telegrammet.

Att H⟨ans⟩ E⟨xcellence⟩ Finansministern inser nödvändigheten af den begärda ändringen, betvivlar jag icke. Men ett snart afgörande är